

тях се откроява и творчеството на Бласко Ибанес и някои модерни съвременни творци".⁷

През целия си престой в Испания Д. Димов впечатлява всички със завидното си трудолюбие. Денем работи в Института, а в останалото време чете и се запознава с историята и литературата на Испания. Негов неотменен помощник е приятелят му Хосе Едуардо Сунига. Нему Д. Димов дава интервю за списание „Хувентуд“ („Младост“) през лятото на 1943 г. В това интервю Д. Димов отговаря доколко испанската литература е позната у нас: „От испанската литература в България са известни великите творби на испанския „златен век“. От съвременните автори - Ортега-и-Гасет с „Бунтът на масите“ и Бласко Ибанес“.⁸

С какво вълнува Димитър Димов романът на Бласко Ибанес „Четири конника на Апокалипсиса“ и къде в романите му се долавя това влияние? Трябва веднага да отбележим, че този роман на испанския писател е най-популярната му творба сред европейските читатели. Защото чрез семейната история на Марсел Деноайе в навечерието на Първата световна война, хода, избухването ѝ и участието на фамилията в нея, Ибанес размишлява върху световната история в началото на XX век.

Марсел Деноайе е скулптор, заминал в Аржентина, заобгата там чрез успешния си брак с Луиза – любимата дъщеря на богатия земевладелец Мадариага. Мадариага оставя голяма част от земите си на любимия си внук Жул, син на Марсел, като наследство. Така започва и романът – Жул се завръща от новите земи, където е бил, за да получи рентите от имотите си. Богатството му дава възможност да води свободен и нелишен от лукс живот. Той основава първата школа по танго в Париж, където семейството му се завръща преди войната. Компаньон и приятел на Жул е испанският художник Анджесола, който живее на негова сметка в дома му. Това е единият клон на семейството, защото Луиза Деноайе има сестра – Елена, различна по

⁷ Иванова, Е. Страници от жизнения и творчески път на Димитър Димов. Цит. изд., с. 92.

⁸ Пак там, с. 151.